

Вдовиченко Анастасія
Здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Лаврук О.С.**,
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

МЕТОДИ ТА ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Ефективність діяльності персоналу підприємства і пов'язана з нею успішна діяльність суб'єкта господарювання істотно залежать від рівня компетентності працівників, що є найважливішою складовою частиною управління людськими ресурсами і досягнення стратегічної відповідності персоналу [3, 5]. Забезпечення та підвищення компетентності управлінського персоналу, раціональну організацію управлінської діяльності необхідно вважати передумовою ефективного управління людськими ресурсами, що вимагає встановлення нових ефективних методів і форм відбору, розміщення, оцінювання і розвитку компетентності.

Управлінська діяльність – це вид свідомо здійснюваної людської діяльності, спрямованої на ефективне функціонування здійснюваних робіт (індивідуально чи колективно), досягнення тих чи інших цілей, вирішення відповідних завдань, виконання функцій [7, с. 12]. Сутністю управлінської діяльності є забезпечення узгодженості, кооперування в діяльності людей.

Важливим поняттям теорії та практики управління є поняття функції, які відображають основний зміст управлінської діяльності. Спеціалізовані види різноманітних робіт називаються функціями управління. Слово "функція" у перекладі з латинського означає "здійснення, виконання". Кожна функція спрямована на вирішення специфічних, різноманітних і складних проблем взаємодії між окремими підрозділами, що вимагають здійснення великого комплексу конкретних заходів. Кожна управлінська дія починається з

ухвалення рішення або планування, а закінчується підсумковим контролем з аналізом результативності та ефективності реалізації даного управлінського рішення.

Управлінська діяльність має наступні специфічні особливості: спрямована на інших людей, спонукає їх до дій і організовує ці дії; є специфічним видом міжособистісної взаємодії; складається з конкретних дій, навичок, управлінської культури і креативних компонентів (управлінського мистецтва), що знаходяться в тісному взаємозв'язку. Кожен управлінець у повсякденній діяльності в тому або іншому ступені керується своїм індивідуальним балансом управлінської техніки, управлінської культури, управлінського мистецтва. Управлінська діяльність відрізняється інтелектуальним змістом. Ця якість двояко виявляється: з одного боку – вироблення рішення і його реалізація не можливо без інтелектуальної діяльності суб'єктів управління, з іншого боку – вимагає того ж від керованого об'єкта щодо усвідомлення ним управлінського впливу. Крім цього, головний сенс управлінської діяльності полягає в отриманні нової якості керованого процесу, що неможливо без розумових, творчих зусиль

Ефективність управління багато в чому визначається застосовуваними методами управління, які являють собою сукупність способів впливу на керований об'єкт. Метод управління можна визначити як спосіб впливу на керовану систему для реалізації поставлених завдань. Усі методи, що використовуються в управлінні, пов'язані між собою, доповнюють одне одного, використовуються в органічній єдності. Саме методи управління, відповідаючи на питання, як виконувати управлінську роботу, дозволяють сформувати систему правил, прийомів, підходів і способів впливу на керований об'єкт для досягнення цілей, скорочуючи витрати часу на їх реалізацію. Через методи управління реалізується основний зміст управлінської діяльності. Методи менеджменту виступають інструментарієм професійної управлінської роботи і пропонують набір засобів результативного управлінського впливу на персонал і організацію в цілому для досягнення поставлених цілей.

До методів управлінської діяльності належать організаційні, адміністративні, економічні, соціально-психологічні та інші методи [1, с. 244].

Організаційні методи управління є способами безпосереднього впливу на функціонування та поведінку керованих об'єктів і осіб. До загальних методів впливу належать переконання та примус. Метод переконання передбачає стимулювання свідомості, бажаної інтересам працівника поведінки людини в процесі діяльності. Метод примусу спрямований на спонукання працівника до належної поведінки всупереч його бажанню [2, с. 49].

Адміністративні методи характеризуються підпорядкуванням волі керованого об'єкта волі управляючого суб'єкта. Це способи і прийоми, дії прямого і обов'язкового визначення поведінки і діяльності людей з боку відповідних керівних компонентів держави.

Економічні методи - методи досягнення цілей на основі реалізації вимог економічних законів. Це сукупність способів впливу шляхом створення економічних умов, що спонукають працівників діяти у потрібному напрямі [1, с. 244].

Соціально-психологічні методи – це способи впливу на об'єкт управління, які базуються на використанні соціально-психологічних факторів і спрямовані на управління соціально-психологічними відносинами, що складаються в колективі, для досягнення поставлених перед організацією цілей.

Методи управління є способом здійснення функцій управлінської діяльності. Загальні функції управління виконуються будь яким суб'єктом незалежно від особливостей завдань, які вирішуються даною організацією, від її рівня та напряму діяльності.

Таким чином, управлінська діяльність сучасного менеджера визначається загальними закономірностями управління й має специфічні особливості, які полягають у способах постановки і досягнення соціально значущих цілей у конкретних умовах [1, 4]. Вона орієнтована як на процес діяльності, так і на кінцевий її результат. Основним змістом управлінської діяльності керівника є планування, організація, спрямування діяльності співробітників на досягнення

поставлених цілей та особиста відповідальність за своєчасне прийняття і реалізацію управлінських рішень. Висока ефективність професійної діяльності керівника зумовлена закономірностями, принципами, функціями управління та адекватністю методів, що використовуються ним у процесі вирішення конкретних завдань. В цілому методи управління займають провідне місце в управлінні підприємством, виступаючи фундаментом управлінського впливу. Всі методи управління взаємопов'язані і мають використовуватися в комплексі.

Список використаних джерел

1. Балабанова Л. В. Сардак О. В. Організація праці менеджера : навч. посіб. Київ : Професіонал, 2004. 304 с.

2. Кузнецов Е. А. Вступ до спеціальності менеджмент : навчально-методичний посібник. Херсон : Гринь Д. С., 2012. 80 с.

3. Лаврук О.С., Славіна Н.А. Особливості організації та оцінювання трудової діяльності керівника підприємства. Глобальні та національні проблеми економіки: Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського. Випуск 9. Миколаїв, 2016. С.334-339. [URL:http://global-national.in.ua/archive/9-2016/69.pdf](http://global-national.in.ua/archive/9-2016/69.pdf)

4. Лаврук О.С., Білик Ю.І. Особливості праці менеджера в сільському господарстві. Актуальні проблеми менеджменту: теоретичні і практичні аспекти: матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції молодих науковців, аспірантів та студентів 10 листопада 2015р. / Подільський державний аграрно-технічний університет. Кам'янець-Подільський, 2015. С.17-19.

5. Лаврук О.С. Підходи до реалізації управління персоналом підприємства. Сучасний рух науки: тези доповідей VIII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 3-4 жовтня 2019 р. Дніпро, 2019. Т.2. С.354-358.

6. Мармаза О. І. Менеджмент: секрети успішного управління. Харків : Основа, 2010. 176 с.

7. Скібіцька Л. І. Організація праці менеджера: навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2010. 360 с.